

23.12.2011
כ"ז כסלו תשע"ב
יום שישי
יומן פנימי 6
(1900)

יֵאָסְפוּ הַנְּשִׂיִם הַחֲשׁוּבוֹת - לְלֵב הַלְּבִיבוֹת

ר' קלונימוס בן קלונימוס

וּבְחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בְּכֶסֶל,ו

קוֹל הַמּוֹן שָׁלוֹ.

לְכָבוֹד מִתְתִּיחַ בֶּן יוֹחָן לֹא לְגִנְאִי

וְלְכָבוֹד בֶּן חֲשֵׁמוֹנָאִי.

יֵאָסְפוּ הַנְּשִׂיִם הַחֲשׁוּבוֹת

בְּקִיאוֹת לַעֲשׂוֹת הַבְּרִיחַ וּלְלֵב הַלְּבִיבוֹת,

עֲגוּלוֹת גְּדוּלוֹת בְּהַקֵּף הַמְרַחֶשֶׁת

וּמְרִאִיהֶן טוֹב יִינִי וְאַרְגָּמְנִי, כְּמִרְאֵה הַקֶּשֶׁת.

יֵאָפוּ אֶת הַבָּצֵק וּמִינִים יַעֲשׂוּ מְטַעֲמִים מְהַעֲסָה,

חֲבוּץ קְדָרָה וְכוּן דִּיֶּסֶא.

וְעַל הַכּוֹל יִקְחוּ סוּלַת חִיטִין,

וְיַעֲשׂוּ מִמֶּנּוּ הַסְּפָגְנִין וְהָאֶסְקְרִיטִין,

וְהַשְּׂתִיחַ כְּדַת בְּשִׁמְחוֹת וְגִיל עַל כָּל כּוֹס וְכוֹס,

לְהַעֲבִיר רְעַת נִיקְנוֹר וּבְגָרִיס וְצָרַת אֲנִטִּיּוֹכּוֹס.

דְּר' יוֹם טוֹב לוֹיִנְסְקִי, סֵפֶר הַמוֹעֲדִים כַּרְךְ ה'

טיהור המקדש על-ידי המכבים

ויהודה אמר לאָחיו: הנה ניגפו אויבנו, נעלה לטהר את המקדש ולחנכהו. וייקהל כל המחנה ויעלו הר ציון ויראו את המקדש שומם [...] ויקרעו את בגדיהם ויבכו בכי גדול [...] ויטהרו את המקדש [...] ויבנו מזבח חדש כראשון [...] ויעשו כלי קודש חדשים ויביאו את המנורה [...] ויעלו את הנרות אשר במנורה ויאירו בהיכל [...] ויקריבו קרבן על פי התורה על מזבח העולה החדש אשר הצליח להם ויעשו את חנוכת המזבח ימים שמונה [...] ויקיים יהודה ואָחיו וכל קהל ישראל להיות ימי חנוכת המזבח נעשים במועד שנה בשנה ימים שמונה מיום חמישה ועשרים לחודש כסלו בשמחה וגיל. ויבנו בעת ההיא את הר ציון מסביב חומה גבוהה ומגדלים חזקים.

(חשמונאים, ספר א', פרקים ג', ד')

משולחן המזכיר

לחברים שלום

אחרי שנים רבות של נשיאה בתפקיד ביקש ישראל סמילנסקי לשחרר אותו מתפקידו כאחראי על מועדון החברים. ישראל עשה את תפקידו בכובד ראש ובאחריות רבה כפי שהוא יודע. אני רוצה להודות לישראל על סבר הפנים היפות בהן נענה לכל פנייה, על עזרתו הרבה בארגון אירועים, על הנועם ועל האחריות. אסתר רימון הביעה נכונות לקחת את התפקיד במקום ישראל ותיקח אחריות החל מינואר 2012. ברכת תודה לישראל וברכת בהצלחה לאסתר.

אנו שוקדים על הכנת תוכניות העבודה לשנה הבאה. כבר עכשיו ניתן לראות כי תחזית ההכנסות לשנה הבאה קטנה משמעותית לעומת השנה הנוכחית ולעומת שנים קודמות. איננו נכנסים למשבר אבל ניאלץ כן להיכנס לצמצומים בהוצאות ולהמשיך לחפש דרכים להגדלת ההכנסות.

לאחרונה אירעו מספר גנבות מבתי חברים בחצרנו. נעלמו תכשיטים וכסף. אנא הקפידו לנעול את הבתים ושימו לב לרכוש. הפרטי וגם הציבורי. אנא היו ערניים ודווחו על כל תופעה מוזרה בחצר לרב"שים.

האסיפה האחרונה הסתיימה בטונים צורמים. חבל לי שכך היה. זה רק ממחיש את עוצמת השבר הפנימי הקיים בתוכנו. זה גם מחזק אותי בדעתי שדרוש גם תיקון חברתי ולא רק שינוי אורחות חיים. בשבוע הבא יובאו לאסיפה ההצעות המנוסחות לאישור לפני הקלפי. אני מקווה שנוכל להתגבר על המחנאות שבתוכנו ולצאת לדרך חדשה.

שבת שלום

חג חנוכה שמח

צ'אי

לקראת הקלפי - על מה בעצם אנחנו מצביעים

בקלפי הקרוב עומדות זו מול זו, שתי הצעות:

1. בקשת צוות התחדשות דו-מסלולית, לקבל אישור להכנת הצעה מפורטת, למודל של שני מסלולים בעין חרוד - מסלול שיתופי ומסלול מתחדש.
2. הצעת צ'אי לתהליך של יצירת "צוות הסכמות" שיביא הצעה משותפת - עיקרה של ההצעה "להושיב את שני הצדדים הקיצוניים לשולחן אחד ולקדם הצעה משותפת". מאחר וגם צ'אי "מודע לכך שזה בעייתי ביותר", מוצע "להיעזר במומחים שזו התמחותם". כן מוצע שהמהלך יהיה "בהובלת המזכירות".

לכאורה נראה מסובך – בעצם די ברור כפי שאפרט להלן:

1. **הצעת צוות ההתחדשות דו-מסלולית** - הצוות אמנם קם על בסיס צוות ההתחדשות, אבל החליט בשיתוף חברים שיתופיים, שהסכימו לפעול ביחד והצטרפו לצוות, להביא הצעה למודל של שני מסלולים, מסלול שיתופי ומסלול מתחדש. כל משפחה תוכל לבחור את המסלול בו היא רוצה להתנהל וגם תוכל לעבור ממסלול למסלול לפי בחירתה.
הואיל וצוות התחדשות דו-מסלולית מורכב מחברים שיתופיים ומתחדשים שהסכימו לשתף פעולה ולהכין הצעה משותפת, קיים כבר צוות הסכמות וההצעה שתוכן ותובא לא תהיה חד-צדדית, כפי שטוענים מתנגדיה.

2. **הצעת צ'אי** - עיקרה בניית "צוות הסכמות", על ידי "הושבת הצדדים הקיצוניים לשולחן אחד בעזרת מומחים שזו התמחותם". במטרה "שיידון, יתלבט, יערוך ויביא לדיון הצעות לאורחות חיים חדשות על בסיס שני מסלולים" - מאחר וגם לצ'אי ברור שהושבת "הצדדים הקיצוניים" לשולחן אחד, יש בכך קושי, הוא מציע להיעזר במומחים שזו התמחותם. להזכירנו - ניסיון להושיב את שני הצדדים הקיצוניים לשולחן אחד, בעזרת מומחים שזו התמחותם, נעשה כבר לפני שלוש שנים **ונכשל**.

בנוסף מוצע שעבודת צוות ההסכמות תהיה בהובלת המזכירות. אבל הצעת צ'אי הובאה בפני המזכירות ונדחתה על ידה. לאסיפה הביא צ'אי את הצעתו **כהצעה אישית**. איך מצפים מהמזכירות להוביל תהליך לאחר שדחתה אותו?! למיטב הבנתי, הקמת צוות התחדשות דו-מסלולית המורכב מחברים שיתופיים ומתחדשים, שהסכימו לפעול ביחד להכנת הצעה, מייתר את הצורך בהצעת צ'אי, שסיכוייה להביא להדברות ולהגיע לפתרון מוסכם קלושים ביותר. לכן ההצעה אינה תורמת לפתרון המשבר החברתי - נהפוך הוא - היא רק תחריף את המתח והמשבר החברתי הקיים, שילך ויעמיק אם תמנע את הגשת הצעת צוות ההתחדשות הדו-מסלולית.

לאחר שהצוות השיתופי קיבל מנדט להכין את הצעתו, הביא הצעה ונכשל, ההגינות הציבורית מחייבת לאפשר לצוות ההתחדשות, שבחר בהתחדשות הדו-מסלולית בשיתוף חברים שיתופיים, להכין ולהגיש את הצעתו.

צביקי נור

מזל טוב
לעליזה ולאלני דגן
להולדת הנכדות
מאיה - בת למאירן וארז
אלנה - בת לראן ואורית
שפע זרקות
לכל המשפחות

תכנית פיתוח האירוח הכפרי

שיפור הטיפול באורחי האירוח הכפרי בחדר-האוכל

לפני מספר שבועות התחלנו ביישום התכנית לשדרוג שירותי ההסעדה והטיפול באורחי האירוח הכפרי בחדר-האוכל.

ההגשה הנפרדת לאורחים אורגנה בצורה נוחה, מזמינה ואסתטית, בוצע שיפור וגיוון של התפריט, השולחנות כוסו במפות חדשות, נרכשו כלים ואביזרי נוי חדשים. נבחר צוות שייתן מענה ושירות אדיב ויעיל לאורחי האירוח הכפרי הבאים לסעוד בחדר-האוכל.

ציפי לסקי לקחה על עצמה להיות אחראית על תחום ההסעדה באירוח הכפרי. יחד עם ציפי נושאים בעול אדם קבוע מצוות חדר-האוכל, הילה (עובדת שכירה) האחראית על ההסעדה בשבת וחג ועל הסעדת קבוצות באמצע השבוע, וכן תורנים חברי משק לשבתות וחגים.

נערכה פגישת היכרות ומשוב עם תורני האירוח הכפרי והוצגה תכנית השדרוג בחדר האוכל. הודגשה חשיבות עבודת התורנים והצורך בהמשך שיתוף פעולה פורה לטובת קידום ושיפור תחום ההסעדה באירוח הכפרי. ניתנה הדרכה והסבר על נוהלי העבודה החדשים.

במהלך השבועות הקרובים בכוונתנו להשלים את מהלך השדרוג על-ידי הוספת עמודי ניתוב שיאפשרו תיחום נייד ואסתטי של אזור ההסעדה לטובת אורחי האירוח, ופינת ציור לילדים שתאפשר העסקתם במהלך ארוחת הבוקר.

אנו לומדים ומשפרים תוך כדי התקדמות ועושים מאמץ לשמור על האיזון בין צרכי האירוח לבין הרגלי החברים בכל הקשור להתנהלות בחדר האוכל. תגובות מציבור החברים ומאורחי האירוח לא אחרו להגיע, ולשמחתנו מרביתן חיוביות ומברכות על המהלך.

יצחק צור

יו"ר האירוח הכפרי

תודות

אתני רוצה להודות לאנשים
הטובים באמצע הדרך
שעזרו לי להתגבר על הקושי
שנקלעתי אליו: אסתר גרינגס,
מיקי יונזי, קנת הנסן,
משה נשיא, גיורא פרג,
גונן בהיר.

תודה רבה
דוריטנל גר

מצטט

לציוה און כהן
להוצאת הנכד ה-16
אמיר
בן אנור וחגיית
למשפחה המורחבת
שפע שמחות

למתגייסות החדשות לשורות צה"ל

ניר זהיר שקצ לאריא

מורל צכדיה חמק מציינה

שירות תורם לכן ולצבא

בית עין-חרוד

ושוב "מפלגת העבודה"

לחברים שלום.
כידוע לכם הבחירות ליו"ר מפלגת העבודה הסתיימו, ושלי יחימוביץ נבחרה לתפקיד.
שלי פועלת במרץ רב לשקם את המפלגה, ולהכין אותה לקראת הבחירות לכנסת. המפלגה מחדשת את ההתפקדות, וישנה היענות רבה בארץ להצטרף לחברים למפלגת העבודה.
גם אצלנו, אנחנו מחדשים את ההתפקדות. אני מזכיר, שהחברים שרשומים כבר כחברים במפלגה, ולא יבקשו לבטל את חברותם, יחויבו רק בתקציב האישי ויישארו חברים במפלגה.
חברים שרוצים להצטרף למפלגה (כולל אלו שנגרעו בטעות) צריכים לחתום על טופס, שיקבלו ממני, ויהיו חברי מפלגת העבודה.
את תהליכי ההתפקדות רצוי לעשות בהקדם בכדי שנוכל להשתתף בהצבעות למוסדות המפלגה ולבחירת המעומדים לכנסת מטעם מפלגת העבודה.
ומידע נוסף: המפלגה מארגנת מטה למתנדבים, חברים שיהיו מוכנים להשתלב בפעילות המפלגה ברחבי הארץ. כל מי שמוכן להצטרף יפנה אליי ויופנה לכתובת המתאימה.
ולבסוף פנייה ובקשה אישית: מזה זמן רב, שאני מחפש חבר מפלגה, שיהיה מוכן להחליף אותי ככתובת לקשר עם מוסדות המפלגה. זה תפקיד חשוב ומעניין ומומלץ לכל מי שרוצה להשתלב קצת בעולם הפוליטי שמסביבנו, בבקשה לא להתפרץ.

בברכה

דן כהן

באנו חושך לגרש

שיחה עם יעקב כהן ואורי שפרן

מאין מגיע החשמל לבתינו?

אנו מקבלים חשמל במתח גבוה מהרשת הארצית של חברת החשמל. החיבור נעשה בחצר של פלב"ם ומשם הרשת היא פנימית, גם מתח גבוה וגם נמוך. עם המעבר ב-1992 למג'יה במתח גבוה החלפנו את רוב רשתות המתח הנמוך שלנו, שהיו חשופות עד אז, לרשתות עיליות מבודדות או קווים תת-קרקעיים, פעולה ששדרגה מאד את רמת הבטיחות והאמינות של רשת החשמל במשק. עד 1992 קיבל כל משק המגורים חשמל מהלוח בחשמלייה. בעקבות המעבר למנייה במתח גבוה הוספנו עוד שלוש מרכזיות ושדרגנו את אספקת החשמל גם מבחינת ההספק. אם עד אז כל בית (דו-משפחתי) קיבל מהרשת פאזה אחת עם פקק ראשי משותף של 25 אמפר הרי לאחר השדרוג מקבלת כל דירה חשמל תלת-פאזי (75 אמפר) המאפשר לעמוד בדרישות מכשירי החשמל הרבים הנמצאים בדירות החברים.

בשנים האחרונות, עם פרויקט השוואת תנאי דיור התחלנו (קצת באיחור) להכניס רשתות עיליות נוספות לאדמה וליצור סביבה יותר אקולוגית. פעולה המייקרת את הפרויקט אבל כדאית לטווח הארוך. אנו שואפים שכל שכונה שתשופץ תקבל את החשמל בערוץ תת-קרקעי. התחלנו בעיר העתיקה וכעת גם ברובו של אזור ג'.

ומה קורה בהפסקות חשמל?

לאורך שנים רבות גיבה הגנרטור המיתולוגי שלנו את כל משק המגורים אבל בשנים האחרונות רק את המוסדות החיוניים: חדרי קירור, מקלט מחשבים, מזכירות, אזור מוסדות הבריאות ומרכזיית הטלפונים. לפני שנתיים, בגיל קרוב לארבעים כשהגיע לסוף דרכו היה עלינו למצוא בהקדם תחליף ואז שכרנו גנרטור (זמני...) שעומד על יד החשמלייה עד היום. כשהבאנו אותו היינו בטוחים שאנו עומדים להצטרף לפרויקט "השלת עומסים יזומה לטובת חברת חשמל" שפירושו מכירת חשמל לחברה בתקופות של צריכת שיא בקיץ או בחורף. בסופו של דבר השתנו התנאים והפרויקט איבד את כדאיותו הכלכלית, ואנו חזרנו לצורך לקנות גנרטור חדש לגיבוי (כי את השכור לא היה כדאי להשאיר).

במקביל לכל הנאמר לעיל, חוקקה רשות החשמל (העומדת מעל חברת החשמל). חוק המחייב כל צרכן חשמל מוסדי לבחור באחת משתי חלופות: אחת: לקבל

אחריות על רשת החשמל בחצר ולשדרג אותה על פי דרישות חברת חשמל ועל ידי כך לזכות ברישיון של מחלק חשמל. מחלק חשמל חייב על פי החוק לספק ולמכור חשמל אמין ללקוחותיו, במקרה שלנו, לחברי הקיבוץ, מוסדותיו ומפעליו כולל לקוחות חיצוניים השוכרים אצלנו משרדים ובתי מלאכה.

שנייה: לוותר על עצמאות המשק ולמסור את הרשת לידי חברת החשמל שתנהג כלפי החברים והמוסדות כמו ללקוחות חיצוניים, מצב שבו אין לקיבוץ שום השפעה על התנהלות המערכת.

בחרנו בחלופה הראשונה ונערך סקר על ידי חברה חיצונית שבסיכומו הוגשו המלצות לשיפור מערכת החשמל שלנו, חלקן החייבות להיעשות וחלקן בחזקת המלצות לשנים הבאות, וכל זאת כדי שנוכל לעמוד בתנאים של "מחלק חשמל". כיום עומד לרשותנו בחשמלייה לוח חשמל חדש ומודרני שיאפשר לחבר אליו את הגנרטור החדש שכבר עומד במקומו. ברוח השדרוג הכללי הוכנס גם מחשב וגם אליו מתרגלים בהדרגה.

האם בזאת בא הקץ להפסקות החשמל?

למען האמת, אמינות אספקת החשמל על ידי חברת החשמל השתפרה מאד. בשנים האחרונות היו לא יותר מחמש עד שמונה שעות הפסקת חשמל בשנה. עדיין יש בעיות של "פיקים" ונפילות מתח שפוגעות בצידוד אלקטרוני רגיש. לאחר שיחובר, ייכנס הגנרטור החדש (בעל הלוח החכם) לעבודה באופן אוטומטי או על ידי חיוג טלפוני, לטובת המוסדות החיוניים. משק המגורים עדיין לא מחובר לגנרטור זה.

וקצת היסטוריה

החשמלייה הוקמה ב-1957 על ידי יצחק אגמי ז"ל ורן בר-גיורא. מאז הקמתה עברו בה אנשים רבים, חברים, בני משק, בני חברות נוער והכשרות. כיום עובדים בה ארבעה חברים. יעקב כהן, הוותיק בצוות החל עבודתו ב-1958, אורי שהגיע אלינו מתל יוסף הצטרף ב-1974 ומאז הוא שם עם יציאות לפעילות חינוכית בחברת הילדים ולימודים בידעת הארץ. בשנת 2005 עם יציאתו של אורי ללימודים הצטרף חן סהר שהשלים לימודי הנדסאי חשמל, ולאחרונה הצטרף גם חן שביט שסיים גם הוא לימודים ועושה צעדיו הראשונים בתחום. עם הקמתה של החשמלייה היא קיבלה לכל המשק על בתי המגורים והמוסדות (לא כולל משק החי והמפעלים) תלת-פאזי 150 אמפר. לשם השוואה, כיום עומדות במשק המגורים בלבד ארבע מרכזיות בעלות תלת-פאזי 1000 אמפר כל אחת. עם הקמת עין חרוד איחוד הותקנה מערכת החשמל בענפי המשק כמו הגד"ש, המדגה

ומכוני המים על ידי הצוות המקומי. רשת החשמל הייתה בעייתית והפסקות החשמל היו רבות. בימי החורף הן הגיעו גם לשבע-שמונה הפסקות ביום. ענף תובעני במיוחד היה המדגרה (הבניין של כלבו זוהר כיום) שבו כל הפסקת חשמל היא קריטית להבשלת הביצים. צופר רעשני היה מתריע על ההפסקה והחשמלאים היו רצים במהירות להדליק את הגנרטור.

בשנת 1991 המדגה, מרכזיות החשמל והמשאבות בעמק, שחוטיהן היו עדיין חשופים, "טבעו" בשיטפון שהציף את העמק. כשירדו המים נערכו יעקב ואורי למבצע תיקון החוטים בלי ידיעתה של חברת החשמל (שחוטים אלו היו באחריותה). "לא חיכינו לאישורים", נזכר יעקב, "כי לא היה סיכוי שהם יבואו לתקן. הלכנו לשם ברגל, לבושים חליפות דייגים ומגפיים גבוהים כדי להתקין מחדש את המערכות שהוצפו, וחברת החשמל לא יודעת על כך עד היום".

עד לפרויקט "השוואת תנאי דיור" נעשתה רוב עבודת החשמל בבתים שנבנו בעין חרוד, החדשים והמשתפצים, על ידי הצוות המקומי.

בפרויקט השוואת תנאי דיור עקב ההיקף הגדול נכנסו לעבודה קבלנים חיצוניים. כיום עבודת הצוות מתרכזת בעיקר בשירות ובאחזקה של מערכות המשק ההופכות מודרניות ומתוחכמות, ומתן מענה לחברים ולענפים.

ואי-אפשר שלא להזכיר את פעילותם רבת השנים של צוות החשמלאים בהגברה באירועים שמחים ועצובים.

ומה יהיה על החתולים שעולים על עמודים גבוהים וחוששים לרדת? אורי מעודד אותי שגם הם לא יוזנחו אבל ברוח הזמנים המודרניים יחולצו כנראה בעזרת האפרון החדש שנרכש לא מכבר ולא דווקא על ידי טיפוס רגלי.

הביאה : זיוה אופנהיימר

דרשה לבר-המצווה - פרשת "וישלח"

חשיבות היום בשבילי

היום עליתי לתורה בבית הכנסת שלנו בעין-חרוד. כך המשכתי את המסורת ואת השושלת של בני משפחתי. בפרשה שלי, פרשת "וישלח" נושאים ידועים וחשובים מאוד. מתוכם בחרתי להציג נושא אחד בלבד והוא היחסים בין האחים יעקב ועשו.

עשרים שנה לאחר שברח יעקב מפני אחיו עשו, הוא חוזר לארץ כנען. כעת הוא בעל משפחה גדולה. ארבע נשים, אחד עשר בנים ובת אחת. עכשיו יש לו גם רכוש רב. צאן ובקר לרוב. יעקב חושש, ירא ומפחד מאוד מהפגישה עם עשו אחיו, אשר לפני עשרים שנה, תכנן להורגו על שגזל ממנו את ברכת אביו יצחק. יעקב רוצה להתפייס עם עשו ולכן הוא מתכנן מספר פעולות. כמו שאמר רש"י "התקין עצמו לשלושה דברים, לדורון לתפילה ולמלחמה".

שולח שליחים, מלאכים

"וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלָאָכִים לְפָנָיו עֲשׂוֹ אָחִיו אֲרָצָה שְׁעִיר אֲדָוִם... וְאֶשְׁלַח לְהַגִּיד לְאֲדָנָי לְמַצָּא-חֵן בְּעֵינֶיךָ" (בראשית ל"ב, 6-4).

יעקב מפצל את משפחתו לשנים

מחשש שעשו יחסל את המשפחה כמו שכתוב:

"וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ וַיַּחַץ אֶת הָעֵם אֲשֶׁר אֵתוֹ וְאֶת הַצֹּאן וְאֶת הַבָּקָר וְהַגְּמָלִים לְשְׁנַיִם מַחֲנוֹת. וַיֹּאמֶר אִם יָבֹא עֲשׂוֹ אֶל הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד וְהִפְהִי וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנֶּשְׂאָר לְפִלִיטָה" (בראשית ל"ב, 9-8).

יעקב נושא תפילה לה' שישמור עליו בעימות הזה ככתוב:

"הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֲשׂוֹ כִּי יֵרָא אֲנֹכִי אֵתוֹ פֶּן יָבֹא וְהִפְנִי אִם עַל בָּנַי" (בראשית ל"ב, 12).

יעקב מכין מנחה לעשו כמו שכתוב :

**"וַאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עֹבְדֵךְ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי אָמַר אֲכַפְרָה פָּנָיו בְּמִנְחָה
הַהִלְכֶת לְפָנָי וְאַחֲרַי כִּן אֶרְאֶה פָּנָיו אוֹלֵי יִשָּׂא פָּנָיו" (בראשית ל"ב, 21).**

לאחר כל ההכנות מגיע הרגע המכריע. האחים מתקרבים זה לזה לאט. יעקב משתחוה שבע פעמים ועשו רץ לקראתו בחיבוק ובנשיקה. המתח שנצבר מתפרק לבכי משותף של שני האחים שחוזרים ומתחבקים בחיבוק אמיץ. כמו שכתוב: **"וְהוּא (יעקב) עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שְׁבַע פְּעָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ עַד אָחִיו. וַיִּרְץ עֵשָׂו לְקִרְאָתוֹ וַיַּחֲבֹקְהוּ וַיִּפֹּל עַל צְוָאָרוֹ וַיִּשָּׁקְהוּ וַיִּבְכּוּ" (בראשית ל"ג, 4-3).**

מכאן אני מבין ויודע

בין אחים יכולים להיות יחסים טובים של אהבה, עזרה, הזדהות, שותפות. במילה אחת, אחווה. יכולים להיות גם יחסים רעים הגורמים לקנאה, איבה, שנאה, התנכרות, חרם וניתוק. לדעתי, אחים צריכים לדעת לסלוח אחד לשני בגלל האהבה היסודית ביותר, שהיא אהבה מולדת ומחייבת. עד כאן הפרשה.

רון שמאלי

היה היה - סיפור אפלטון

למי צלצל הפעמון

ביומנים של שנת התשעים הזכרנו לא פעם את מקומם המרכזי של הסוסים והפרדות במשק בשנים טרום המיכון בענפים החקלאיים. סיפורים וחוויות מהעבודה עם הבהמות היו חלק בלתי נפרד מהווי הענף. מתוך ספרו של זאב דור סיני "מגדות הדנייפר למעיין חרוד" אנו מביאים את הסיפור על הפרד ששמע את הפעמון.

אחד הסיפורים הוא על הפרד בעל חוש השמיעה החד. הייתה תקופה כאשר הפעמון הגדול שבחצר היה מצלצל, לא רק כדי להזעיק את החברים בשעות חירום אלא גם למטרות אחרות. לאיש מהחברים לא היה שיעון והיו מצלצלים בפעמון בבוקר השכם כדי להעיר את החברים לעבודה, ושלוש פעמים ביום - לקראת שלוש הארוחות. צלצלו בו גם כדי להזמין את החברים לאסיפה או הרצאה. אך נוסף לכל אלה הופעל הפעמון גם לפנות ערב, לאות כי נסתיים יום העבודה. לפרד בעל חוש השמיעה המפותח הייתה, כנראה, גם תחושה של זמן. נוסף לכך היה גם עצלן. לפנות ערב היה נעמד פתאום באמצע התלם ובשום פנים אי-אפשר היה להזיזו מהמקום כדי להגיע לפחות עד סוף התלם. התברר שבבית צלצלו להפסקת העבודה, והפרד, שהתרגל לכך כי בהישמע צלצול הפעמון היינו מפסיקים את העבודה - היה נוהג לעשות כך גם בימים כאשר היינו חורשים במרחק רב מהבית ולא היינו שומעים את הצלצול המבשר את סיום יום העבודה בעוד שהוא, חד השמיעה, היה קולטו ממרחקים. במקרים אלו היינו נאלצים להתירו מהמחרשה ומיד היה מתחיל רץ בכיוון לבית.

לאה גורן ז"ל

1909 - 2011

סיפור חייה של אימא כפי שהיא כתבה לקראת יום הולדת 80

נולדתי בשנת 1909 - שישית בין שמונה ילדים.

ימי ילדותי עברו בשקט, משפחה לא עשירה, אבל מבוססת. עסקו במסחר עורות. כשהייתי בת שש מת אבי. הוא היה איש יפה, חזק. נדקר ממסמר ביד וכנראה היה זיהום בדם. אימא נשארה לבד, עם כל העסקים ומשפחה גדולה, והיה קשה מאוד. סבא היה האיש שניהל את עסקי העורות, הילדים עזרו במידה מסוימת, אבל לא הרבה יכלו לתרום. ובכל זאת כל הילדים למדו, גמרו בתי ספר תיכוניים, בחלקם למדו גם באוניברסיטה.

מלחמת העולם הראשונה עוד לא נגמרה. אני זוכרת את חילופי השלטון, רמת החיים ירדה, ואנו, הילדים, רצינו לתרום. אני למדתי בבית ספר יסודי עברי ואחר כך בגימנסיה רוסית. בהיותי בכיתה השמינית, בדיוק בזמן בחינות הבגרות, מתה אמי. אחי הגדול נכנס לעניינים והיה לראש המשפחה.

הבנו שעל כל אחד להתחיל לדאוג לצרכיו, לעתידו....

אני זוכרת שמשפחתנו הייתה ציונית, ונדמה לי שאבא אפילו קנה חלקת אדמה בארץ.

אני גמרתי את הגמנסיה והחלטתי ללמוד הוראה, כסף ללימודים לא היה לי, לכן פניתי למועצה היהודית. באותה עת קיבלו היהודים אוטונומיה באסטוניה. בכדי להחזיק את בית הספר העברי היו חייבים להביא מורים מן החוץ וכך קיבלתי מלגה והתחלתי ללמוד בסמינר בריגה - לטביה.

בגמר לימודי חזרתי הביתה והתחלתי לעבוד, בהתחלה כגננת ואחר כך כמורה, בעיר הולדתי. תוך כדי עבודתי בהוראה התחלתי גם ללמוד באוניברסיטה. כעבור שנתיים עברתי לעבוד בעיר אחרת, עיר הבירה של אסטוניה. שם עבדתי שלוש שנים ולא יכולתי להמשיך את לימודי באוניברסיטה.

חוץ מהעיסוק בהוראה היינו מאורגנים בהסתדרות "הצופים", ב"החלוץ" - קשורים עם "השומר הצעיר" בלטביה. באו אלינו שליחים מהארץ, וממקומות שונים בחו"ל ואז גמלה בלבי ההחלטה לעלות ארצה. מכיוון שהייתי חברה ב"החלוץ" המקומי שלנו, הייתי גם מדריכת צופים, הצלחתי לקבל סרטיפיקט לעלייה.

הגעתי ארצה בשנת 1932. אמנם הייתי מורה ולימדתי כבר מספר שנים בחו"ל, אבל לא העליתי על דעתי להיות מורה גם בארץ. בארץ צריך להיות חלוץ, לעבוד את האדמה.

כל בני משפחתי לחצו עליי לפחות להירשם במשרד החינוך, שידעו לפחות על קיומי. וכך קרה שהגעתי לעין-חרוד, על פי המלצת משרד החינוך. השנה הראשונה הייתה קשה מאוד. חוסר ידע, והיכרות ראשונה עם ילדי הארץ, גישתם אל המבוגרים, חוצפתם, חוסר המחיצות, שפת הילדים שלא הכרתי, חוסר המשמעת וכו'. בחוץ לארץ דיברנו עברית של "שבת" ולא בשפה המדוברת של יום יום.

אני כבת בכורה חוויתי וליוויתי את אימא כ'זנב' בכל תפקידיה - מורה ומחנכת (גם אותנו ילדיה), מרכזת ועדת חינוך, העברות, סכסוכים וכו'. כל אחד מאיתנו שרק למד לשבת בילה את שעות אחה"צ בכיתות בארוחת ערב. זכינו גם להיות תלמידים של אימא בכיתות היסוד, גם אני וגם משה.

שנים של חינוך והוראה, קשרים אמיצים עם חבר העובדים כמנהלת, כעובדת בספרייה, שמירת הקשר עם הילדים ואחר כך בספריית החברים. עם גל העלייה מרוסיה לקחת חלק פעיל בקבלת העולים בעין חרוד, הילדים בבית הספר ולכולם היית פה ואוזן בחודשים הראשונים במולדת.

בפרק האחרון, חווינו וליוונו את הקושי וההשלמה שלאחר שלושה ניתוחים בפרק הירך אין ברירה אלא לעבור לבית הדר. הראש כבר הבין, אך הלב סירב לקבל.

אני רוצה להודות בשם כל בני המשפחה למערכת הבריאות שלנו ובעיקר לצוות הנהדר של בית הדר, על הרגישות, ההבנה, המסירות והיחס החם לאימא ולכל אחד מבני המשפחה. אוהבים אתכם ומאוד מודים לכם. מקווה שלקחנו מאימא, נוסף לכל מה שקיבלנו, גם את היכולת והרצון העז, בכל עת, להביע תודה - בחיוך ובעיניים מוארות, עד רגעה האחרונים.

תודה!

נינה פלס והמשפחה

סבתא שלי, סבתא שלנו

אי-אפשר לסכם בכמה מלים פרק חיים כה ארוך, כה משמעותי - אבל אפשר להזכיר כמה זרעים שזרעת ועצים שנטעת בי-בנו - את האהבה לחינוך, את התפיסה שהנחתה אותך ומנחה אותי של מפגש בגובה העיניים, תמיד אמרת שמי שעוסק בחינוך צריך לאהוב את הילדים ולהתייחס אליהם כשווים, הקדמת את זמנך בעניין הזה.

אהבנו לבוא אליכם סבתא, ידענו שבכל שעה את ערה ותקבלי אותנו בסבר פנים טובות, בהקשבה, באהבה וידענו גם שתמיד נוכל להתנחם בארון ההפתעות שהיה עמוס בכל טוב ומחכה לנו. היה לכם סבתא, לך ולסבא, גן עצי פרי לתפארה - העצים והפירות שזורים בתמונות ילדותנו, כל פרי בעונתו. הייתה התרגשות סביב הבשלת הפקאן, שקלנו וספרנו ובכל שנה נרשמו שיאים חדשים, היה הריח המיוחד של עץ הגויאבות ותותי העץ הסגולים שעד היום אנו לא מצליחים לשחזר את טעמם. סבתא היית לנו ותהיי לנו מודל לשאת אליו עיניים, מקור לגאווה, להזדהות. אני מרגישה שהייתה לנו זכות להיות נכדייך, ליהנות משיחות משמעותיות, מעצותיך הטובות.

הייתה גם לילדינו הזכות להיות נינים לסבתא רבתא כל כך משמעותית, שמכירה כל אחד, שיודעת וזוכרת ומתעניינת במצב הלימודים במצב החברתי ובכלל. הייתה להם הזכות לראיין אותך ולשזור את סיפוריך בעבודות השורשים, הייתה להם סבתא שהייתה חלק מהקמת המדינה וההתיישבות בה, ואפשר לשוחח איתה וללמוד עוד ועוד.

סבתא אנחנו כבר מתגעגעים!
הנכדות והנכדים

לאה גורן - סיפור חיים

לאה הגיעה לארץ בשנת 1932, חדורת אידיאלים ושאיפה לעבוד בכל עבודה שתידרש. שושנה המורה, מצוות המורים הראשון בעין-חרוד שליד המעיין, שמעה עליה והזמינה אותה להצטרף לצוות החינוך וההוראה בביה"ס, בעין-חרוד "החדשה", ליד קומי.

שנתה הראשונה של לאה בחינוך לא הייתה קלה.

כמי שלימדה וחינכה בעבר, עם מטענים אחרים, תרבות אחרת - ההתמודדות במקום לא הייתה פשוטה, אך כל העת חיזקו את רוחה, כי הכירו ביכולת ובפוטנציאל, ואכן, השנים הבאות נראו כבר אחרת ...

בעצם כל שנותיה בעין-חרוד לאה לימדה, גידלה והצמיחה מחזורים מחזורים של ילדים מ-א' עד ג'. אלה היו הכיתות שהעדיפה ואהבה במיוחד.

המחזור הראשון שלה - כיתתה של דליה כרמי וחגי אדר. הסלנג המקומי, הקללות ושאר התעלולים של הילדים, באו כאמור להעמיד את לאה במבחני ההוראה והמנהיגות שלה, שכמעט והיו לה למכשול. בשנים שלאחר מכן ברור היה לגמרי מי המורה ומי התלמידים ומה מקומו ומעמדו של כל אחד ...

לאה שייכת לאותם "בני אדם משונים" שראו בחינוך ייעוד חיים, מפעל חיים, מתוך תפיסה שלמה שהוא מקיף את כל סדר יומו של החניך, מבוקר עד לילה והוא כולל, מעבר להוראה ולחינוך, את כל מערכת היום - טיפול, ביגוד, אוכל, דאגה בעת מחלה ומה לא - אוטוריטה מלאה, העומדת בראש סולם הפירמידה כאשר על פיה יישק דבר.

באותם ימים המטפלות שמו עצמן (כך היה מקובל) בהיררכיה של הצוות במקום אחר: "חכו שלא תגיע", "נחכה ללאה לשמוע מה תאמר", "לא מתחילים לפני שלא תגיע", וכך הלאה, וזה כולל כמובן גם את ימי החופש בשנה.

התפיסה החינוכית של אותה שלמות ונתינה עד תום למען הילד, למען המערכת, הלכה עם לאה לאורך כל הדרך. היא מעולם לא הסכינה לשינויים שבאו עם השנים, שבאו לשחרר את המורה מחלק ממטלותיה והאחריות הרבה שלקחה על עצמה. זה היה אך טבעי כך ומובן מאליו. לא זכור לה שהסתכסכה עם הורים. הקשר היה תמיד הדוק, מתוך כבוד, חיובי. הילדים היו "שלה" ובאחריותה, ותמיד עמדה לצדם מגוננת עליהם. נזכיר את סיפור הפילוג כאשר באו "לקחת" את ילדי "המאוחד" מן הכיתות, היא עמדה כצוק איתן, בחודשי הריונה האחרונים, ולא נתנה להתקרב ולגעת בילדים, שראתה בהם את ילדיה - כך לא עושים לילדים.

בגיל הפנסיה וכבר לפני כן עסקה בלימודי האנגלית בכיתות היסוד ובהדרגה עברה להיות הספרנית של ספריית הילדים בבית הספר . למרות פערי הגילים היה זה סיפור אהבה הדדי.

והמנגינה הזאת נמשכה עד שנותיה המאוחרות עד שהופסקה בגלל מגבלות בריאות בגיל 89.

לאה, בעלת משפחה ענפה, תומכת, משפחה רבת שלוחות. למרות גילה המופלג - קוראת, מתעניינת, מעורה ומעורבת בחיי המשפחה, הקיבוץ והארץ. זן מיוחד במינו...

מן הארכיון

מְשֹׁהוֹלֵךְ אָדָם

אילנה יפה-רוסאנו

מְשֹׁהוֹלֵךְ אָדָם לְעוֹלָמוֹ

נִשְׁאַרְתְּ גִּנְתּוֹ לְעוֹלָם.

פְּרָחֵי נוֹי שְׁלָה וּפְרָחֵי בָר, עֲצֵי

פְּרִי וְעֵשְׂבִים שׁוֹטִים. וְזֵרְעִים

שְׁזָרַע לְעוֹלָם, וְאֵף אֵלֶּה שְׁלֹא עָלֶה

בְּיָדוֹ, נִבְלָעִים

בְּאֲדָמָה הַשׁוֹקֵקָה, מְצַטְמָחִים בְּמַלְא יָפִי הַדָּרָם

מְנַצִּים יָרֵק, צֶל עֲנָפִים וּפְאָרוֹת

משתתפים באבלה
של מרג'י פלג ומשפחתה
במות האב
וואלס (וואלי) גורדון
שלא תדעו עוד צער
בית עין-חרוד איחוד

ח-חנ-חנוקולוגיה

לביבות מירקות אורגנים - כבר אכלת?

מיץ הדורים מפרי הגן - כבר סחטת?

זה מומלץ, זה כדאי, ממש חובה,

לכל מי שיגיע לגן בשבת הקרובה.

בפינת היצירה נתחפש לגיבורים

כמיטב המסורת בחג האורים.

מיונהל'ה נשמע על מכבים ויוונים

ונמחיז את הסיפור, בנות ובנים.

ניפגש ב-24/12, בבוקר שבת

ב-11:00, בגן, עם מסחטת מיץ ומחבת

(גם פטיש מהבית יכול להיות לעזר

בהכנת חרב, מגן, חגורה או נזר).